

OPINIA
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA
z dnia 7 października 2009 r.

w przedmiocie projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym.

Krajowa Rada Sądownictwa po zapoznaniu się z projektem ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym przedstawiony projekt opiniuje negatywnie.

Przewidziane w projekcie zmiany przepisów dotyczą postępowania z pojazdem usuwanym z drogi i jego przypadkiem, jednak kompleksowo nie regulują tej materii. Proponowane rozwiązanie wprowadzające, w miejsce ustawowego przejścia własności na rzecz Skarbu Państwa, procedurę polegającą na orzekaniu o sprzedaży pojazdu jest niekompletne zarówno pod względem proceduralnym jak i materialnym.

Projektowany art. 130a ust. 10 e ustawy – Prawo o ruchu drogowym określa, iż przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o egzekucji z ruchomości mają być stosowane wprost - w/w odesłanie oraz treść pozostałych projektowanych przepisów nie pozwalają na określenie jakie miałyby być materialne przesłanki orzekania o sprzedaży pojazdu, właściwość miejscowa sądu i reguły postępowania.

Zasadniczą wadą przedstawionego projektu jest także brak rozstrzygnięcia o kosztach usunięcia pojazdu i parkowania w wypadku gdy przewyższają one wartość pojazdu. Podkreślić należy, iż przy sztywno ustawowo określonym 6 miesięcznym terminie od dnia usunięcia pojazdu koszty parkingowe będą znacznej wysokości. Przedstawiona w uzasadnieniu projektu koncepcja, iż tego rodzaju kosztów nie będzie ponosić Skarb Państwa rodzi wątpliwości natury konstytucyjnej, gdyż faktyczny ciężar ustawowo określonego obowiązku zostałby w ten sposób (co najmniej czasowo) przerzucony na inny nieokreślony przepisem podmiot.

Rada sygnalizuje także, iż obowiązek wezwania właściciela pojazdu do odbioru pojazdu i uiszczenia opłat za usunięcie i parkowanie pojazdu powinien powstawać w dacie usunięcia pojazdu z drogi (vide § 5 Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 16 października 2007 r. w sprawie usuwania pojazdów).

Zdaniem Krajowej Rady Sądownictwa, biorąc pod uwagę treść uzasadnienia wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 3 czerwca 2008 roku celowe wydaje się objęcie postępowaniem także pojazdów porzuconych (art. 50a ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych), a uchwalone przepisy muszą określać konkretne przesłanki orzeczenia o sprzedaży pojazdu.

Krajowa Rada Sądownictwa zaznacza, iż projekt rozszerzając kognicję sądów powszechnych we wskazanym wyżej zakresie, pomija jednocześnie skutki tego rozwiązania polegającego na obciążeniu sądów dodatkowymi zadaniami.